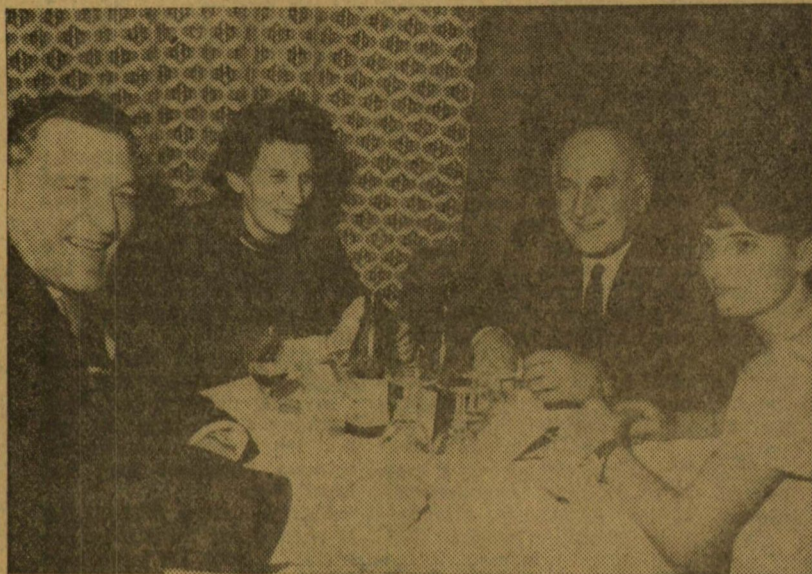

FARSANGI TÁNCMULATSÁGOK

Február 18-án rendezte meg farsangi bálját a Hungáriában a József Attila Tudományegyetem. A hangulat mind a táncparketten, mind a kisebb-nagyobb asztaltársaságok közepette az idő múlásával egyenes arányban növekedett. A képen: Papp Zoltán rektori titkár és dr. Herczeg Ferenc gazdasági rektorhelyettes családjuk körében.

Orvosbál, 1966! A Hungária összes termében február 19-én az Orvostudományi Egyetem is megrendezte hagyományos farsangi bálját. A kezdés kicsit később, de háromnegyed 10-kor Dr. Kedvessy György rektorhelyettes megadta az engedélyt a bál megnyitására.

Az OTE kamarazenekarának kísérete mellett (Fübián Lajos koreográfijára) a népi táncsoport a Hunyadi-palotásával nyitotta meg a bált- kezdetét vette a farsangi mulatság.

A hölgyek fölvonultatták magukon a legújabb divatremekeket: túll nagyestélyik, kisestélyik, „estélyi fürdőruhák”, „pijamák” egyetlen óriás, színes forgatagban hullámoztak.

Az étteremben a Hungária-zenekar az idősebb korosztályt igyekezett lázba hozni, több-kevesebb sikerrel. A táncparketten rövidesen talpalatnyi hely sem volt. Mindenki fölszisszent, mikor a letkiss következett, a párok egy-egy jól helyezett lábmozdulattal igyekeztek helyet biztosítani ennek a táncformának.

Erthető így, hogy sokan kékre-zöldre váltan voltak kénytelenek feladni a küzdelmet.

A fiatalság a Márványterem felé vette az irányt.

1966

A D+C zenekar shake-számai gondoskodtak a hangulatról. Az önfeláldozó bálozók egészségüket kockáztatva, belélegezve a kályha által termelt levegőt, — birtokukba vették a termet.

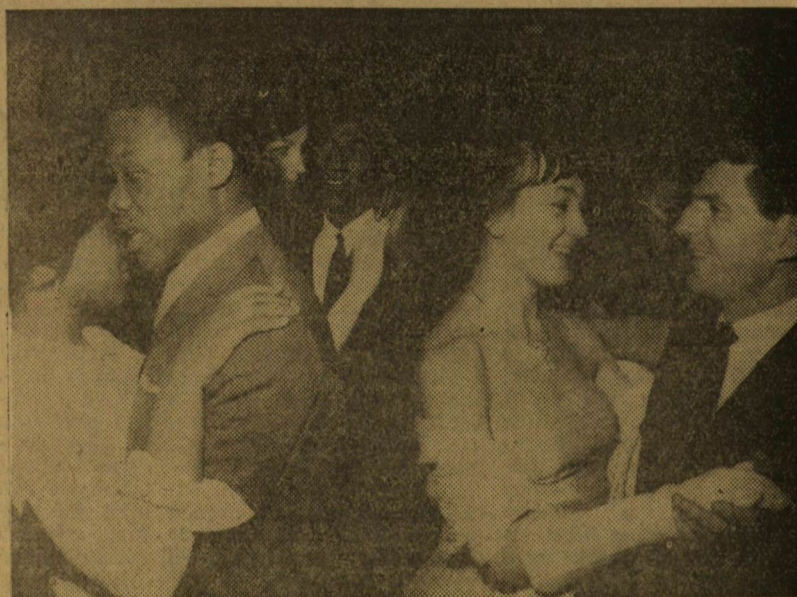
A zenekar előtt egy fekete kisestélyit viselő hölgy átadva magát a shake-nak (és partnerének) fanatikus mozdulatokkal az egész estét „végigdolgozta”.

Éjfél! Az asztalokon szaporodnak az üres üvegek-emelkedik a hangulat. A táncpark suppe-csárdást lejt végig a parketten. A dübörgő taps csalogatná őket vissza, de nem jönnek, a nézők beleyugszanak és ők folytatják.

A hallban valaki rosszul lett, a mérgezés tüneteit még a laikus is diagnosztizálni tudja. Orvos! Orvos! Nagy nehezen előkerül egy orvos, s rögtön elsősegélyben részesíti, — a friss levegőre támogatja a páciens.

A bárban álmostóan, andalító a hangulat — a zongora dob duett negyven, ötven perces szünetek után megerőltető tíz perces keresztül játszik, majd átadják magukat a pihenés örömeinek.

Hajnali négy óra! — a bál közönség a Hungária előtt folytatja a közelharcot egy árva taxiért, míg meg nem unják, s kénytelenek gyalog véget vetni a farsangi éjszakának!

Másnap este ugyancsak a Hungáriában került sor az évről évre „tömegeket megmozgató” farsangi orvosbálra. A táncolni szeretőknél itt sem volt panaszra oka. S a tánc internacionális mozgósító hatását mi sem bizonyítja jobban, mint ez a kép. Külföldiek és hazaiak: egyformán jókedvűek, egyformán fiatalok, egyformán szeretnek táncolni.

Az emeleti táncteremben az egyetem közkedvelt gitáregyüttese, a „The Lines” zenekar gondoskodott a táncolókról, akik hajnalig „ropták” a twistet, letkiss és a többieket.

Egy népesebb „oktatói” asztaltársaság a földszintről — éjfél körül.

Az a feladat jutott számomra, hogy tudósítást írjak József Attila Tudományegyetem farsangi báljáról.

Miről írjak? Jó hangulat, rend, néha fegyelmezetlenség, rendtelenség, jólszervezettség és jólneveltség hatalmasodott el a bálon. De csak egyszerű bál volt, kiemelkedőbb esemény nélkül. Kedves, jókedvű (18—70-ig) fiatalokkal és fiatalabbakkal. Öregket a termekben nem lehetett találni.

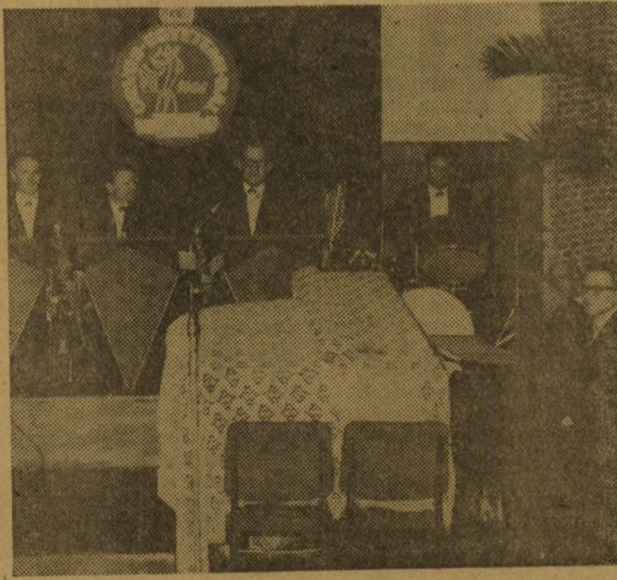
Kiváló hangulat uralkodott a Márványteremben — sőt el is uralkodott, amit gyengébben fejlett lelkiállatú egyének kihasználhattak. „Danolás” örvén üvöltésnek is csak jóindulattal

nevezhető hangokat bocsátottak ki magukból. Állítólag elsős jogászok alkották az alapító testületet, később biológusok bizonygatták, hogy nemcsak a kulturáltságtól estek távol, de nem is lombikban születtek.

Természetesen nem tudtak ezek a „közjátékra” sem rontani a bál összképén. Még a nyitótánc sem, amely egy hibától eltekintve szinte kifogástalan volt a kiváló Kiss Ákos vezetésével. Szörnyű is lett volna, ha...

A bál mintegy fél 5-ig tartott, míg az utolsó is rádöbbenek: leghelyesebb, ha távoznak.

Kiürült a Hungária és benépesült a Stefánia, a Tisza-part.

S azoknak egy csoportja, akiknek munkát jelentett a mulatság, akik dolgoztak a vendégek jó hangulatáért. A Hungária Szálló tánczenekara.

Persze nem csak a zene, de a jó italok is emelték a bál hangulatát. Képzünk az egyetem oktatóinak egyik asztaltársasága, két tánc között.

A Szegedi Tanárképző Főiskola Szakszervezeti Bizottsága a Tisza Szállóban rendezett február 19-én farsangi bálát. Noha a bál szűkebb körű volt a másik kettőnél, a hangulattal itt sem volt semmi hiba, s nem különben a táncal sem, ami nélkül a farsang nem is farsang.

Február 19-én a Tisza Szálló emeleti termeiben is bálát rendeztek. A Szegedi Tanárképző Főiskola Szakszervezeti Bizottságának farsangi bálján épp olyan jó volt a hangulat a bál szolidabb méretei ellenére is, mint a szomszédban, a Hungária Szálló orvosbálján.

Természetesen itt is NYITÓTÁNC nyitotta meg a bálát. A hallgatókból alakult alkalmi táncgyüttes francia négyest mutatott be a bálra érkezett vendégeknek — mintegy étvágygerjesztőül, a tánc kedv fölserkentésére.

S ha nem is francia négyest, de tangót, twistet, letkiss egyaránt nagy kedvvel jártak a bál vendégei.

A Tisza Szálló zenekará által szolgáltatott zenére

csaknem hajnalig táncoltak ezután a bálon megjelent főiskolai oktatók, dolgozók és a főiskola negyedéves hallgatói.

A java természetesen még hátra van: a szolid méretű, meghívásos zártkörű bál nem helyettesíthette a hagyományos, nagy főiskolai bálát — számos nagy szerelem, házasság közvetlen előzményét, vagy éppen előidézőjét.

Mindenestre ez a zártkörű bál, amelyet a főiskola harmadéves hallgatói szerveztek meg jól sikerült, a farsangi béli szezon egyik kellemes színtünete volt, az ott szórakozóknak pedig bizonyára szép emlékeket idéző bál estéje

k. á.